

Julhälsning från Lwala barnhem 2017

Hösten har varit hektisk för Stiftelsen! Redan före sommaren påbörjade vi planeringen för att bygga ett gästhus och installera ett solenergisystem. När det efter påskresan, som vi beskrev i förra resebrevet, stod klart att Stellan Westlin, hans son Jesper och bror Jimmy var beredda att tillbringa upp till två månader i Kenya och hjälpa till med övervakning av arbetena satte förberedelsearbetet igång på allvar. Omedelbart efter semestern började vi ett febrilt arbete med att ordna en container, beställa solenergiutrustning och rugga byggmaterial och annat. Tack vare Stellas kontakter inom fastighetsbranschen fick vi den fantastiska möjligheten att ta vad vi behövde i ett antal fastigheter som skulle rivas. Under ett veckoslut for vi fram som galningar och monterade bort toastolar, innerdörrar, duschar, handfat och tvätttrännor. Vi monterade ner köksskåp och baxade ut kylskåp till den stora möbelvagnen vi lånat. Det var bara fantasin som stoppade oss och så här efteråt grämer vi oss lite för att vi inte fixade ännu mer prylar när vi ändå skulle skeppa ner en container.

Fönster till gästhuset.

Diverse sanitetsgods.

Precis bara börjat fylla vagnen.

Jesper Westlin med skohyllor.

Containern ja. Att få tag på en sådan var inte så enkelt som det hade förespeglats oss men till sist så stod det en stor, grön plåtlåda på uppfarten och vi kunde sätta igång och packa. Maria och Matts tillbringade varenda kväll vid containern i elva dagar. Vi hade stor hjälp av sonen Christoffer och hans sambo Frida samt Fridas brorsöner Jesper och Jonathan. Stellan kom dagligen med nya saker han fixat. Många av hans bekanta skänkte allt möjligt användbart och det stod snart klart att vi skulle kunna utrusta Lwala med en fantastisk verkstad. För två år sedan fanns där inte ens en skruvmejsel.

Under elva dagar packade vi containern full med kläder, skor, byggmaterial, cyklar, leksaker, ett kylskåp, en tvättmaskin, fönster, verktyg, brandsläckare, batterier ja listan upptog till sist över 130 olika tullnummer men vart var våra solpaneler? Batterierna hade Matts åkt fram och tillbaka till Oslo och hämtat, elektroniken hade kommit men panelerna saknades fortfarande och snart skulle containern hämtas. När Matts var borta på en tjänsteresa så kom så ett mejl; -Panelerna har kommit

men dom är transportskadade! Panik! Hem till Täby för att kolla. Hela transportemballaget hade kollapsat under transporten från Tyskland. Allt låg huller om buller men som tur var så var bara en panel riktigt skadad. Vi kontrollmätte den och kunde konstatera att den ändå levererade ström. Vi kunde fixa fram en ersättningspanel och lastade in den skadade som reserv.

Så kom då containern.

Jonathan och Jesper hjälpte till att packa...

...och packa och packa.

Stellan snickrar en ny låta till solpanelerna.

När kommer bilen och hämtar containern? Klockan går. Första bilen kan inte lasta containern. Speditören har beställt fel typ av transport. Nu närmar sig paniken igen. Senast klockan tolv måste containern vara i Frihamnen annars får vi vänta en vecka tills nästa båttransport finns tillgänglig. Klockan tio får vi besked; -Containern är på väg. Puh!

Nu började det verkliga äventyret för medan containern seglade mot Mombasa så staplades problemen på hög inför ankomsten till Kenya. Att få ut en last ur ett land är ingen konst, det är att få in den i ett annat som är utmaningen. Vi fick kontakt med en "Forwarder" i Mombasa som frågade efter det ena pappret efter det andra. Det var intyg av olika slag av vilka en del skulle ha ordnats i samband med packningen. Det var uppgifter i transportdokumenten som behövde ändras mm, mm. Under tiden tuffade fartyget med containern på. Via Antwerpen, Le Havre, Suezkanalen och Förenade Arabemiraten närmade sig vår dyrbara last Mombasa. Till sist var det så rörigt i Mombasa att vi skickade ner vår manager Jerry för att ta reda på vad som faktiskt pågick. Det visade sig att inte mindre än fyra olika myndigheter hade intressen i containern dvs. polisen, tullen, hälsovårdsmyndigheterna och Kenyas standardiseringsorgan. Efter väldigt många om och men och en rejäl summa pengar så kunde så till sist containern lämna Mombasa på ett lastbilsflak på väg mot Lwala.

MSC Venice som tog container från Antwerpen till Förenade Arabemiraten.

Hittad! Vår container i Mombasas hamn.

Jerry tittar in i container första gången den öppnas sedan den lämnade Sverige.

Efter att ha brottats med byråkratin i två veckor kan så containern och Jerry lämna Mombasa.

Stellan, hans son Jesper och brodern Jimmy kom ner till Lwala i början på november. Vår egen resa som skulle ha skett under höstlovet fick vi ställa in på grund av oroligheterna i samband med omvalet. Lwala ligger i Luo-regionen där oppositionen har sitt starkaste fäste och besvikelsen över den förmodade korruptionen i samband med presidentvalet satte många känslor i svall. Det var med stor vanda vi, några få dagar före avresa, tog beslutet att inte åka. Vi skulle ha landat i Kisumu dagen efter valet och med facit i hand var det helt rätt beslut.

Containern hade ännu inte kommit när Stellan, Jesper och Jimmy kom till barnhemmet men det fanns mycket annat att ta i tu med. Jesper som är elinstallatör började med att se över barnhemmets elsystem och kunde återigen bekräfta det vi redan visste att de lokala elektrikerna inte alltid tycks veta vad de håller på med. Jimmy satte igång med att förbättra åskskyddet på barnhemmet. En förebyggande åtgärd med tanke på det dyrbara solenergisystem som vi skulle komma att montera. Stellan styrde upp bygget av gästhuset. En egendomlighet är att i Kenya gjuter man först igen golvet, sedan hackar man upp de delar där avlopp ska ligga och sedan gjuter man igen det hela igen. De föredrar också att dra avlopp i långa, krånliga omvägar med massor med rensbrunnar på vägen och helst utanför byggnaderna så mycket som möjligt. Självklar i ett land där den dåliga byggkvaliteten medför att det blir stopp överallt. Stellan visade hur man genom att använda Y-kopplingar istället för

T-kopplingar och med en listig layout förhindrar att det blir stopp. Kenyanerna log medkännande med den tokige Muzungun.

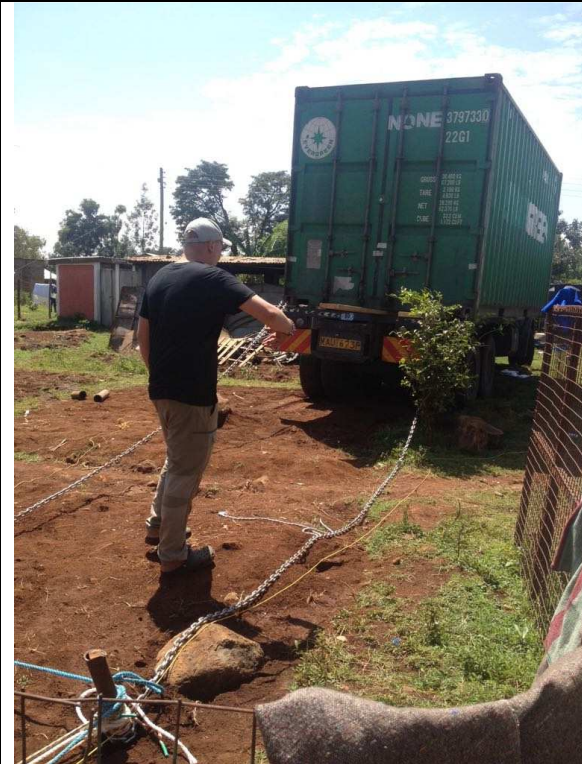
Så kom då dagen då containern faktisk kom fram. Jimmy fick inte uppleva detta då han bara hade två veckor på plats på Lwala. Efter att ha tömt containern på några timmar så lastades den sedan av från lastbilsflaket "the African way". Efter att förankrat den tomma container med kedjor i förberedda jordankare körde helt enkelt lastbilen framåt varvid container elegant (näja) gled av flaket och ner på marken. Stort jubel. Containern är nu förvandlad till en välutrustad verkstad som en av våra duktiga lokala medarbetare, Peter, har ansvaret för. Här kan nu Lwala inte bara reparera sina egna saker utan även hjälpa andra.

Alla hjälptes åt att lasta ur.

Det som tog elva dar att lasta i tog tre timmar att lasta ur.

Här förbereds avlastning "the African way".

Nu tjänar container som en verkstad.

Stellan och Jesper tog nu omedelbart itu med monteringen av solenergisystemet. Elektronikdelarna kom snabbt upp en förberedd vägg men panelerna på taket var det lite trickigare att få upp. Hur skall man koppla dem för att få kablarna att räckta till? Efter ett skissande och pusslande så kom vi till sist på en lösning som fungerade. Spänningen (ha, ha, ni fattar skämtet?) var stor när Jesper slog till soldriften första gången. -PANG! Där gick en 200 Ampere säkring. Glömde visst att koppla bort varmvattenberedaren. Ny säkring, såja nu fungerar det. Solenergisystemet är dimensionerat för att kunna driva tunga förbrukare som vattenpump och tvättmaskiner dagtid när solen skiner. På kvällen ska det finnas tillräckligt med energi lagrat i batterierna så att belysning och andra småförbrukare ska kunna användas några timmar innan det är dags att släcka och sova. Tillsammans med de nya solcellsladdade strålkastarna med inbyggt batteri så kan barnhemsområdet hållas upplyst hela natten.

Tryckimpregnerat virke från Sverige.

4000 Watt tunnfilmspaneler.

Hjälp! Vad ska man ha de här till?

Laddare, växelriktare, batterier och övervakning

Bagare Stellan har uppfunnit en ugn. Tanken var att mura en bakugn men kvalitén på det eldfasta teglet som finns tillgängligt i Kenya gjorde att Stellan fick hitta en annan lösning. Med hjälp av lite gammal plåt som låg och skräpade, en brandfilt och klurighet gjorde Stellan en anordning som förvandlar en av de stora kokgrytorna på vedspisen till en bakugn. Första försöket, en citronkaka blev väldigt uppskattad. Efter detta första försök har nu Stellan och damerna i köket bakat småbröd och kanelbullar. Kanelbullarna säljs nu av barnen som har skollov i vägkanten under benämningen "Swedish bulle".

Swedish bulle.

De skollediga barnen säljer bullar.

Några dagar före jul kom så beskedet -Vattenpumpen krånglar. Det har inte regnat på tre dagar och vi kan inte pumpa upp mer vatten. Vad ska vi göra? Några kontrollmätningar tyder på att det är kortslutning i pumpmotorn så nu måste pumpen dras upp ur hålet och motorn undersökas och eventuellt bytas. I skivande stund så vet vi inte riktigt hur det går men förhoppningsvis ska Lwala ha en fungerande vattenpump innan Stellan och Jesper reser hem på Nyårsafton. Ett nödrop på

Facebook hörsammades och snabbt började pengar till reparationen komma in. Vi är så tacksamma för alla generösa följare.

Stellan och Jerry jobbar med pumppröret.

Nu är det bra med en egen verkstad.

Under tiden så får man hämta vatten.

Byns brunn ligger ett par kilometer bort.

Den 23 december får barnen sin julklapp. En privat donation gör att de kan göra en heldagsutflykt med buss. Turen tar dem till flygplatsen i Homa bay där de förhoppningsvis får se ett plan starta på nära håll. Därefter åker de till nationalparken Ruma park där de säkert får se en hel del vilda djur. Utflykten avslutas med lekar på stranden i Sori vid Victoriasjön. En annan privat donation gör att barnhemmet kan ordna med lite extra festlig mat på julafton.

Dags för en utflykt.

Bilden är från nyårsafton 2016.

Gästhuset börjar bli mer och mer färdigt. När detta skrivs pågår installation av undertaken och plattsättning på golv och badrumsväggar. Jesper har förstås ordnat med elinstallationerna och Stellan har övervakat de kenyanska arbetarna. I vissa avseenden är han mycket imponerad av deras skicklighet och i andra skakar han bara på huvudet så det har blivit en hel del styrande och ställande under projektets gång. Vi kan inte nog understryka hur värdefullt det har varit för stiftelsen och barnhemmet att Jesper, Stellan och Jimmy har lagt så mycket av sin fritid på att ordna allt. Utan deras självuppooffring skulle stiftelsen aldrig ha vågat göra dessa stora investeringar.

Stellan fick använda all sin övertalningsförmåga för att få sin vilja igenom. Först avlopp, sedan golv.

Stellan och Jesper med barnhemmets styrelseordförande, Mr Shadrack Orieny.

Till vänster ett sovrum av två, till höger badrum av två. Bilden tagen från allrummet/köket.

Taket på. Det skiljer ca sex veckor mellan denna bild och bilden på avloppen.

Under året har vi jobbat mycket med Facebooksidan "Lwala barnhem, Kenya" och har nu över 160 följare. Vi har blivit sponsrade med nära 95 000 kronor från både privata givare och företag. Utöver detta fick vi ett stort antal begagnade men alldeles utmärkta bärbara datorer från en organisation. En del av dessa finns nu på IT-skolan i Migori. Resterande ska tas till barnhemmet i olika omgångar. Vi hoppas att våra sponsorer ska bli fler och att de företag och organisationer som hjälpt oss i år ska vilja fortsätta med detta framledes. Bland de organisationer som skänkt pengar eller på annat sätt stöttat oss kan nämnas;

- Energiföretagen Sverige
- Berga Second hand i Åkersberga
- Trosgnistan
- Kanalens dag i Åkersberga
- Carlskrona golfklubb, Hasslömästerskapen

- Dicom Datautveckling AB
- CombiConsult i Stockholm AB
- MAKSpower, Norge
- Eskilsminne IF, Helsingborg
- Manillaskolan, Stockholm
- Klädbytdagarna i Bankeryd
- Lindex i Växjö
- Skarpängsföreningen i Täby
- Lönns i Sävsjö
- Abigo medical AB

Stort tack till er alla och till alla privatpersoner som via donationer gjort det möjligt för oss att skicka ner jättefina skor, kläder, fotbollsutrustningar, leksaker, verktyg, cyklar, datorer mm, mm. Lika viktiga är ni som regelbundet donerar pengar till den dagliga driften via hjälporganisationen Trosnistan.

Cyklar i olika storlekar.

Alla hjälps åt med cyklarna och snart kan alla barnen cykla.

Det lokala fotbollslaget i Rapedhi, samhället där Lwala barnhem ligger.

Datorer från Sverige överlämnas till IT-skolan i Migori. De tio första av fjorton.

I januari börjar skolan igen och nu kommer det att vara fyra flickor som går på gymnasiet. Genom stiftelsen kan du bli skolfadder för 200 kronor per månad vilket möjliggör barnen skolgång på gymnasiet.

Tre fjärdedelar av Stiftelsen åker ner, på egen bekostnad, till Lwala den 14 februari och 25 juli nästa år. Vår plan är att vi under 2018 ska kunna fokusera mer på hur barnhemmet drivs och hur vi ska kunna göra det mer självförsörjande. Vi hoppas kunna lansera en hemsida där vi kan presentera

stiftelsen på ett tydligare sätt. Detta är viktigt för att attrahera fler regelbundna givare till stiftelsens skolfadderprojekt.

Med detta vill vi i styrelsen för Sonja och Tage Unbecks stiftelse för främjande av barn och ungdomar tillönska alla ni som läser detta en God Jul och ett Gott Nytt År och vi hoppas att 2018 ska bli lika framgångsrikt som 2017 men gärna lite mindre stressfullt.

För styrelsen

Matts Thorsson & Maria Unbeck